

Νίκος Ξηρουδάκης*

Σε άρθρο του στην «**Εφ.Συν.**» με τον τίτλο «Πώς βλέπω την ενότητα της Αριστεράς», ο Γιάννης Βαρουφάκης «ανοίγει» τα ψηφοδέλτιά του σε **επιλεγμένα από τον ίδιο στελέχη** άλλων οργανώσεων. Ήδη από τον τίτλο, κυριαρχεί η **προσωπική ματιά** του επικεφαλής. Στο κείμενο, οι «**αριστίνδην**» καλούνται, εφ' ενός ζυγού, να ενταχθούν άκριτα στα ψηφοδέλτια του **ΜέΡΑ25**, συμβάλλοντας στον αγώνα τον καλό της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης. **Από την Αριστερά στην κατανάλωση.**

Μερικά ερωτήματα: Ρωτήθηκαν άραγε όσοι δημόσια στιγματίζονται (περί αυτού πρόκειται), πριν προσκληθούν να «εκπροσωπήσουν» τους συντρόφους τους; Ρωτήθηκαν **οι οργανώσεις** αν δέχονται να εκπροσωπηθούν «**εκ προσωπικοτήτων**»; Οι δυνάμει ψηφοφόροι, που προϋπολογίζονται ερήμην τους στην κάλπη του ΜέΡΑ25; Μιλάμε για ψηφοφόρους της Αριστεράς, μην ξεχνάμε. Και καλά αυτοί. **Τα μέλη του ΜέΡΑ25** τα ρώτησε κανείς; Ή πρόκειται για αρχηγική απόφαση παρασκηνίου, κατά το «έλα/φύγε» **ΑΡΑΣ/ΛΑΕ;**

Όταν στο κεντρικό προσκήνιο, η πολιτική είναι εκ προοιμίου δεδομένη, σε **ατλαντικές** και **ευρωενωσιακές** ράγες, οι μεταπηδήσεις και οι ατομικές πιρουέτες δεν ξενίζουν. **Στην Αριστερά όμως;** Για τους μαρξιστές έχει όρια ο ρόλος της προσωπικότητας στην Ιστορία, όσο απαστράπτουσα και αν είναι.

Στην Αριστερά η ενότητα προϋποθέτει στέρεη πολιτική βάση, μακριά από λογικές κοινοβουλευτικής επιβίωσης και, πρώτα απ' όλα, **ενότητα της Αριστεράς με τον σκοπό της**, την αλλαγή της κοινωνίας. Χωρίς αυτό, η διάσπαση караδοκεί στην πρώτη γωνία. Ποιος δεν θυμάται πόσο λοιδορήθηκε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν υποκλίθηκε στις Σειρήνες του ΣΥΡΙΖΑ... Ιερεμιάδες είχαμε ακούσει τότε κατά των οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Αυτοί που σάλπιζαν «**να διαλυθούν τα μαγαζάκια!**», στο όνομα της μεγάλης ενότητας, **ακόμα διασπώνται**. Εκλογικά ατελέσφορη θα αποδειχθεί και ενδεχόμενη επαναφορά της στη μικροκλίμακα. Στις εκλογές, τον λόγο έχει η Άλγεβρα, όχι η ολοκλήρωση κατά παράγοντες.

Χαρακτηριστικό της περιόδου και των τεκτονικών αναδιατάξεων του πολιτικού σκηνικού, τα **αρχηγικά κόμματα**. Κόμμα Τσίπρα, κόμμα Καρυστιανού, κόμμα Σαμαρά στα σκαριά. Προσωποκεντρικό κόμμα και το **ΜΕΡΑ25**, διέπεται από τον άκρατο φιλοευρωπαϊσμό του επικεφαλής του. Αντιπαρέρχεται τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και τη συνακόλουθη αδήριτη ανάγκη αντικαπιταλιστικού μετώπου μέσω της επινόησης της **τεχνοφουδαρχίας** και της **χρεοκρατίας**. Η **πρόσοδος** έχει αντικαταστήσει το **καπιταλιστικό κέρδος!** Αποφεύγει τον στόχο της **εξόδου από το ΝΑΤΟ** λέγοντας ότι «**το ΝΑΤΟ πρέπει να πεθάνει**». Όμως το **ΝΑΤΟ** δεν πρόκειται να πεθάνει από μόνο του χωρίς μια πορεία **ρήξης και αποχώρησης κάθε χώρας** από αυτό.

Μιλάει για ενίσχυση μιας «**πραγματικά λειτουργούσας Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης**». Μόνο που, ενισχυόμενη η **Ε.Ε.**, δεν θα στερήσει από μόνη της στην «**Επανάκτηση**» όσων μας άρπαξαν, χωρίς σύγκρουση με την αστική εξουσία και ιδιοκτησία και τους θεσμούς της.

Δεν θα ήταν αμετροέπεια να πει κανείς ότι σήμερα, η πρόταση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** είναι πιο ρεαλιστική και πρακτικά εφαρμόσιμη από τα διάφορα κοινοβουλευτικά αντιπολιτευτικά αφηγήματα: οροφή η κατάκτηση της επίζηλης **δεύτερης θέσης**, άσκηση αποτελεσματικής - αυτή τη φορά- αντιπολίτευσης και σε μια-δυο τετραετίες διεκδίκηση της κυβέρνησης και ζήσε Μάη μου... Στη μικροκλίμακα, οροφή η κατάκτηση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης.

«**Πού είναι η Αριστερά σήμερα;**» αναρωτιέται το άρθρο. Δεν έχουμε το μονοπώλιο στο ΜΕΡΑ25, αναφέρει. «**Αριστερά είναι εδώ!**» ήταν όμως ο τίτλος της κεντρικής εκδήλωσης τρεις μέρες πριν. Ωστόσο, **η Αριστερά είναι αλλού**. Στις φτωχογειτονιές και στους χώρους δουλειάς. Εκεί που αναπνέει και παλεύει η εργατική τάξη και η νεολαία, στις διαδηλώσεις και τις άγριες απεργίες, στα κινήματα πόλης, στην αγωνιστική διεκδίκηση του δίκιου, στους

δρόμους του αγώνα.

Όσο για τη διεύρυνση, αυτή επιγράφεται πάντα «**ΜΕΡΑ25**» και περιστρέφεται γύρω από τις απόψεις του επικεφαλής. Όποιος, αντιλαμβανόμενος τα πολιτικά υποκείμενα ως συλλογικότητες και όχι ως προσωπικότητες, ως μεμονωμένα άτομα, αποφεύγει τη νεότευκτη αρχηγική **ΕΛΑΣ** (όπου κι αν μπαίνουν οι τελείες), δεν έχει λόγο να «γοητευτεί» από την πρόσκληση του **ΜΕΡΑ25**.

Για το μαχόμενο όμως αντικαπιταλιστικό δυναμικό, στη θέση του εκλεκτικισμού, της «αριστείας», των εκπροσώπων για την πάση θυσία κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, η **συλλογικότητα** δεν είναι απλώς μια αυταξία, αλλά εργαλείο μάχης για την ανατροπή.

***Μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**

Δημοσιεύτηκε στην **ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ** στις 15/6/2026

Πηγή: efsyn.gr